

การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่

Early Childhood Academic Administration at the Schools under the Local Government Organization in Phrae Province

ฐิติกาญจน์ เชื้อทอง¹ พิมพกา ธรรมสิทธิ์² ชลายุทธ์ ครุฑเมือง³
Thitikarn Chueathong, Phimpaka Thammasit, Chalayut Krutmuang

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย 2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ เป็นวิจัยเชิงผสมผสาน ประชากร 71 คน ผู้ทรงคุณวุฒิการสัมภาษณ์ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพที่เป็นอยู่การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในระดับมากที่สุด 2. การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครูต้องจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่หลากหลายสอดคล้องพัฒนาการของเด็ก คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบททางสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สนับสนุนงบประมาณจัดทำสื่อ ผลิตสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ มีการประเมินผลหลังการใช้สื่ออย่างต่อเนื่อง ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครู ผู้บริหารดำเนินการนิเทศแบบกัลยาณมิตร ให้ความช่วยเหลือครูเพื่อนำผลมาพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก ครูใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดประเมินผลพัฒนาการที่หลากหลาย ประเมินเป็นรายบุคคลครบทุกด้านตามพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา

คำสำคัญ (Keywords) : การบริหารงานวิชาการ; ระดับปฐมวัย

Received: 2024-07-21 Revised: 2024-08-04 Accepted: 2024-08-08

¹ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Educational Administration Master of Education, Uttaradit Rajabhat University. E-mail: nearly2533@gmail.com

² อาจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Lecturer, Graduate School Faculty of Education Uttaradit Rajabhat University, Thailand. E-mail: Phimpaka@live.ur.ac.th

³ อาจารย์ประจำ บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Educational Administration Master of Education, Uttaradit Rajabhat University. E-mail: Chalayut@ur.ac.th

Abstract

This research article aimed to examine the current status and the ideal conditions for academic administration at the early childhood level. It specifically focused on the academic management practices at the schools under the local administrative organization in Phrae province. Utilizing a mixed-methods research approach, the study involved a population of 71 participants, including interviews with 8 qualified experts. Research tools included questionnaires and interview templates, with statistical analyses performed using percentages, means, standard deviations, priority need index, and content analysis.

The findings revealed that (1) the overall status was high, while the ideal status was rated the highest; the prioritized needs for early childhood academic management, ranked from the highest to lowest, included curriculum development, support media for learning experiences, organization of learning experiences, teacher supervision, and child development assessment. (2) The administration of the early childhood education involved five key areas: appointment of curriculum development committees were appointed, diversity of learning experiences aligned with children's developmental needs, provision of budget support for media production, continuous evaluation of media use supportive supervision practices employed by administrators, and a variety of assessment methods utilized by teachers to evaluate individual child development comprehensively.

Keywords: Academic administration; Early childhood

บทนำ (Introduction)

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปีบริบูรณ์อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็ก แต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัวชุมชน สังคมและประเทศชาติมุ่งพัฒนาเด็กบนพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษาหรือการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดีอารมณ์แจ่มใส มีความประพฤติดีมีวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลดีต่อพัฒนาการของเด็ก คือการที่ผู้ใหญ่ให้ความรักความอบอุ่น การยอมรับความคิดเห็นของเด็ก การใช้เหตุผล ผู้ใหญ่ที่ดูแลเด็กจะต้องเป็นผู้ที่มีความมั่นคงทางอารมณ์และปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การสร้างวินัยเชิงบวกในการอบรมบ่มนิสัย ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีเป้าหมายชีวิตมีวินัยในตนเอง สามารถจัดการกับความเครียดและปัญหาได้ การอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่ครอบครัวและสถานศึกษาของเด็กระดับปฐมวัยต้องปฏิบัติอย่างสอดคล้องต่อเนื่องกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 2)

ปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา คุณภาพของคนไทยแต่ละกลุ่มวัยเป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ทั้งเรื่องพัฒนาการและ

สติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก กลุ่มเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่ต้องเริ่มพัฒนาทักษะการอยู่ในสังคม พบว่า เด็กส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาเด็กปฐมวัยที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐาน โดยปัจจุบันมีมาตรฐานที่หลากหลาย ทั้งกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และครูที่มีความแตกต่างด้านมาตรฐาน และส่งผลต่อพัฒนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วง ของเด็กปฐมวัย โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาที่ยังมีความเหลื่อมล้ำ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ในการจัดบริการภาครัฐที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในด้านการศึกษา จากการประเมินสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ ยังมีโรงเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวนมาก และยังมีความแตกต่างของ เกณฑ์การประเมินระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมือง โรงเรียนที่อยู่ต่างภูมิภาค โรงเรียน ที่อยู่ต่างสังกัด และโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 67-70)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทยซึ่งรับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกรอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาชาติ 20 ปี ในพื้นที่จังหวัดแพร่มีโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการศึกษาปฐมวัยจำนวนทั้งหมด 22 โรงเรียน ซึ่งปัญหาหลักของการจัดการศึกษา มีหลายประการ อาทิ เช่น ผู้บริหารไม่ได้มุ่งความสำคัญไปที่การจัดการศึกษาปฐมวัย สถานศึกษาเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ประสบปัญหาครูไม่ครบชั้น โรงเรียนไม่มีความพร้อมในด้านสื่อเทคโนโลยี บุคลากร บุคลากรไม่ครบชั้น จบไม่ตรงสาขาวิชา ขาดความเชี่ยวชาญในสายงาน ทำให้ต้องจัดสรรครูที่ไม่ได้จบตรงทางด้านสาขามัธยมศึกษาไปสอนแทนครูผู้สอนขาดประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจหลักการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปฐมวัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนและผู้รับผิดชอบวิชาการระดับปฐมวัย จึงสนใจที่จะศึกษาสภาพความต้องการจำเป็น และแนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนางานวิชาการปฐมวัยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงหลักการบริหารงานวิชาการปฐมวัย และสามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ อันนำไปสู่การร่วมมือกันในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ เป็นการวิจัยที่มีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Mixed Method) มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครูและด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก

1.2 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 9 คน รองผู้อำนวยการจำนวน 12 คน ครูวิชาการ 10 คน ครูปฐมวัย จำนวน 39 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน รวม 71 คน

การวิจัยคุณภาพ

กลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์การวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับรางวัลด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยดีเด่นจำนวน 3 คน ครูผู้สอนที่ได้รับรางวัล Best Practice จำนวน 4 คน ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบงานในด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 8 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนที่จัดการเรียนระดับชั้นปฐมวัยสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ จำนวน 9 โรงเรียน

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา เดือนตุลาคม 2566-มิถุนายน 2567

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับโดยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่แบบสอบถาม และเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ดังนี้

เครื่องมือเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย มีค่าความตรงอยู่ระหว่าง 0.8-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นสภาพที่เป็นอยู่เท่ากับ 0.975 และมีค่าความเชื่อมั่นสภาพที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.839 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครู และด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) และมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามข้อมูล 2 ชุด คือ สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น (Dual-Response Format) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยมีลักษณะปลายเปิด

เครื่องมือเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยที่ได้จากการนำค่าดัชนีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรกของแต่ละด้านมาเป็นประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เก็บรวบรวมข้อมูลตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 ขอนหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงโรงเรียนที่เป็นประชากรเพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

3.2 จัดส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 71 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูปฐมวัย และศึกษานิเทศก์

3.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนและตรวจสอบความถูกต้องโดยดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2567 ซึ่งได้แบบสอบถามกลับมาคิดเป็นร้อยละ 100

แบบสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูปฐมวัย ศึกษานิเทศก์ จำนวน 8 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปวิเคราะห์แล้วสรุปเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

3.4 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเข้าสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูปฐมวัยและศึกษานิเทศก์

3.5 ผู้วิจัยเตรียมการสัมภาษณ์โดยเตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ และนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะสัมภาษณ์ไว้ชัดเจนและแจ้งเวลาล่วงหน้า พร้อมส่งประเด็นที่จะสัมภาษณ์ให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ให้ข้อมูล

3.6 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามที่นัดหมายโดยผู้ถูกสัมภาษณ์ทุกคนจะถูกถามด้วยคำถามเดียวกันและอาจมีการตั้งคำถาม เพิ่มเติมขยายความหรือมีคำถามที่เกิดขึ้นใหม่ระหว่างการสัมภาษณ์ ดำเนินการในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2567 ขออนุญาตบันทึกเทปสัมภาษณ์และยุติการสัมภาษณ์เมื่อช่วงเวลาที่เหมาะสม เพราะจะไม่ทำให้หลงลืมประเด็นรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้รับการสัมภาษณ์ หากมีข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เพิ่มเติม และแสดงความขอบคุณที่ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย มาวิเคราะห์และหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$)

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน มาวิเคราะห์เนื้อหาโดยจัดประเด็นความคิด ดีความ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยศึกษาแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเรียบเรียงและสังเคราะห์ประยุกต์กับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสรุปเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$)

ตาราง แสดงผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่		ระดับ	สภาพที่ควรจะเป็น		ระดับ	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	μ	σ		μ	σ			
1.ด้านการพัฒนาหลักสูตร								
สถานศึกษา	2.31	0.56	มาก	4.55	0.53	มากที่สุด	0.492	1
2.ด้านการจัดประสบการณ์								
การเรียนรู้	2.90	0.41	มาก	4.64	0.51	มากที่สุด	0.375	3
3.ด้านการพัฒนาสื่อ								
สนับสนุนการจัด								
ประสบการณ์การเรียนรู้	2.62	0.61	มาก	4.54	0.52	มากที่สุด	0.421	2
4.ด้านการนิเทศการ								
ปฏิบัติงานของครู	2.68	0.49	มาก	3.75	0.49	มากที่สุด	0.285	4
5.ด้านการประเมินผล								
พัฒนาการเด็ก	2.77	0.571	มาก	3.81	0.539	มากที่สุด	0.272	5
รวม	2.66	0.53	มาก	4.26	0.51	มากที่สุด		

จากตาราง พบว่า ความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย มีสภาพที่เป็นอยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.66$, $\sigma = 0.53$) และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.51$) เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นรายด้านเรียงตามลำดับสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครู และด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก ตามลำดับ

2. ผลการศึกษการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติตามคำสั่ง มีคู่มือการจัดทำหลักสูตรให้ครูนำไป

ศึกษาและใช้ในการจัดทำหลักสูตร กระตุ้นและส่งเสริมครูในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย 2560 อย่างถูกต้อง เช่น การจัดอบรมครูและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การสัมมนา จัดให้มีการผลิต จัดทำหลักสูตร โดยวิเคราะห์สภาพสังคมปัจจุบันและ เศรษฐกิจ แล้วนำข้อมูลมาจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา มีการนิเทศติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องและสรุปผลรายงานต่อผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อมาวิเคราะห์ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยในปีต่อไป

2.2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า ครูมีการวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ด้วยเทคนิคการสอนกระบวนการที่หลากหลายสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ เหมาะกับอายุ ภาวะ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบททางสังคมของเด็กปฐมวัย เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้ข้อมูลในการร่วมปรึกษาพัฒนาเด็กร่วมกับครูผู้สอน

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนจัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการจัดทำสื่อ ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้ ประเภท 2 มิติ 3 มิติ สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี หรือจัดสรรงบประมาณในการจัดหาสื่อที่เป็นแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อของจริง ผลิตสื่อให้มีปริมาณที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งานของครูและเด็ก สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยมีความปลอดภัย ง่ายต่อการใช้งาน และมีการประเมินการใช้สื่อก่อนและหลังการจัดประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง

2.4 ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครู พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและฝ่ายวิชาการดำเนินการนิเทศแบบกัลยาณมิตร โดยมีแบบแผนการนิเทศเป็นระบบชัดเจน และกระบวนการส่งเสริม ให้ความช่วยเหลือครู มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการสะท้อนผลการนิเทศให้ครูได้รับทราบ เพื่อนำแนวทางข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข พัฒนาด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

2.5 ด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก พบว่า ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักเกณฑ์การประเมินจากคู่มือการวัดและประเมินปฐมวัยให้เข้าใจ ครูต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดประเมินผลพัฒนาการที่หลากหลาย และเหมาะสมกับวัยเด็ก เช่นการสังเกต สัมภาษณ์ การจดบันทึกพฤติกรรมและพัฒนาการ ประเมินก้าวหน้าจากแฟ้มสะสมผลงานเด็ก ประเมินจากการสอบถามข้อมูลจากผู้เลี้ยงดูบุคคลที่ใกล้ชิดเด็ก การวัดและประเมินแต่ละครั้งควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบทสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ประเมินเด็กเป็นรายบุคคลครบทุกด้านตามสภาพจริงครอบคลุมพัฒนาการต่อเนื่องตลอดปีและจดบันทึกสรุปผลพัฒนาการเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาเด็ก

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ เมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นทั้ง 5 ด้าน พบว่า ความต้องการจำเป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติตาม

คำสั่งอย่างเป็นระบบ มีคู่มือการจัดทำหลักสูตรให้ครูนำไปศึกษาและใช้ในการจัดทำหลักสูตร ส่งเสริมครูบุคลากรให้เข้ารับการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสามารถนำมาต่อยอดในการจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาได้ ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องนิเทศติดตามการตรวจสอบประเมินการใช้หลักสูตรทุกระยะ สรุปผลรายงานต่อผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา มากแก้ว และคณะ (2561) พบว่า มีการกำหนดนโยบายร่วมกันในการจัดทำหลักสูตร มีระบบการบริหารหลักสูตรตามขั้นตอน ครูทุกคนเข้าใจขั้นตอนการจัดทำหลักสูตร ผู้บริหารมีบทบาทในการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

2. จากผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับครูปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ มีดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ผู้บริหารมีการวางกรอบการทำงานด้านการบริหารหลักสูตรที่ชัดเจน มอบหมายหน้าที่ ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเป็นระบบ ศึกษาหลักสูตรจากคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ศึกษานโยบายของกระทรวงร่วมด้วย มีการสำรวจความต้องการของผู้ปกครองชุมชน บริบทชุมชน ความคาดหวังที่มุ่งให้เกิดกับเด็ก เพื่อที่โรงเรียนจะได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ครูผู้สอนระดับปฐมวัยต้องทำความเข้าใจกับหลักสูตรปฐมวัยและทำการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและจุดที่ควรพัฒนา เพื่อนำมาวางแผนหรือกำหนดการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรปฐมวัยกำหนด การจัดทำหลักสูตรมีองค์ประกอบสำคัญ คือ การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ มาตรฐาน ทุกปีต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพบริบทชุมชนและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยการขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ กรรมการสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ มีการนิเทศติดตามประเมินหลักสูตร 3 ระยะ คือ การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินระหว่างใช้ การประเมินหลังการใช้ โดยผู้อำนวยการโรงเรียนและฝ่ายวิชาการ ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนมีการมอบหมายภาระงานที่ชัดเจน ทำให้การดำเนินการด้านหลักสูตรมีกรอบทิศทางในการทำงานที่เป็นระบบชัดเจน ครูและบุคลากรสามารถเข้าใจขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรปฐมวัยที่ถูกต้อง สอดคล้องกับบริบทชุมชนและความต้องการของเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา พุ่มพชาติ (2560: 56-57) พบว่า การพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้การดำเนินหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฉบับเดิม ความต้องการในการพัฒนาเด็ก นโยบายการจัดการศึกษา ความต้องการของสังคมบริบทชุมชนและสังคมของสถานศึกษา ดำเนินการจัดทำหลักสูตร โดยมีการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งได้แก่ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหรือจุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร วิธีการจัดประสบการณ์และประเมินผล องค์ประกอบดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและชุมชน

2.2 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า ครูมีการวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ คำนึงถึงความพร้อมของพัฒนาการทั้ง 4 ด้านและความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดประสบการณ์จัดเป็นกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าได้เคลื่อนไหว สำรวจ สังเกต สืบค้น ทดลอง การจัดประสบการณ์ ไม่จัดเป็นรายวิชา จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้

พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กในการวางแผน สนับสนุน สื่อ แหล่งเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมประเมินพัฒนาการ ประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของของการจัดประสบการณ์ จัดทำสารนิทัศน์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก และใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะครูศึกษาและเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ แบบการเรียนรู้ของเด็ก ได้ลงมือกระทำ เรียนผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ให้เด็กได้ริเริ่มคิดวางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครู หรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมกับเด็ก คำนึงถึงด้านพัฒนาการและความพร้อมตามวัยของเด็กเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ เพ็ชรแสนงาม (2562) พบว่า ครูปฐมวัยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมเพื่อพัฒนาให้ครบทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

2.3 ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำและผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์ จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้ครูในการจัดทำสื่อ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาความรู้ ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์ ที่หลากหลาย ผลิตสื่อให้มีความหลากหลายมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของครูและเด็ก สื่อการสอนที่ใช้จัดประสบการณ์เด็ก ต้องตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นสื่อของจริง ใกล้ตัวเด็ก หาได้ง่ายในท้องถิ่นมีความปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก และเป็นสื่อที่เอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้บริหารเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการศึกษา เนื่องจากสื่อเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ประสบการณ์เด็ก การพัฒนาสื่อจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหาร ครู หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ในเรื่องของการผลิต ประโยชน์ ความปลอดภัย การนำมาใช้กับเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์จันทร์ พรหมมาตย์ (2561) พบว่า ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้ปฐมวัย สอดคล้องกับธรรมชาติ ช่วงวัยเด็ก ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำสื่อการสอน โดยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการผลิตสนับสนุนการจัดทำ วางแผนและจัดสื่อให้เพียงพอต่อการใช้งานของครูและเด็ก

2.4 ด้านการนิเทศการปฏิบัติงานของครู พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและฝ่ายวิชาการดำเนินการนิเทศแบบกัลยาณมิตร มีกระบวนการนิเทศเป็นระบบชัดเจน โดยการใช้เหตุผลและสติปัญญาในการให้เสนอแนะ ให้ข้อมูลแก่ผู้รับการนิเทศ มีการกำกับดูแลการประเมิน รายงานผลแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์การสอนในระดับปฐมวัย ให้เป็นเกิดประโยชน์ต่อเด็ก และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนมีแนวทางการดำเนินงานนิเทศที่เป็นระบบ ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปี ด้วยกระบวนการดูแล กำกับ ติดตามช่วยเหลือให้คำแนะนำในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ รัฟโกล (2563) ผู้บริหาร นิเทศการเรียนการสอนของครู สนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในกระบวนการ ช่วยเหลือครูโดยตรง และกระบวนการพัฒนาแบบกลุ่ม เปิดโอกาสให้ครูมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำและผู้ตามแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

2.5 ด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก พบว่า ครูผู้สอนศึกษาหลักเกณฑ์การประเมินจากคู่มือการวัดและประเมินปฐมวัยให้เข้าใจ ศึกษาพัฒนาการเด็กปฐมวัยทุกด้าน วางแผนการประเมินล่วงหน้า ประเมินอย่างเป็นระบบครูต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดประเมินผลพัฒนาการที่หลากหลายและต่อเนื่อง เหมาะสมกับวัยเด็ก การประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำวัน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกในแต่ละครั้ง มีการจดบันทึกพฤติกรรมและพัฒนาการทุกครั้งในการวัดผล การวัดผลและประเมินผลคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบทสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ประเมินเด็กเป็นรายบุคคลครบทุกด้านตามสภาพจริง ทั้งนี้เป็นเพราะ การวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก เป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงพัฒนาการเด็ก ครูจึงต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อครูเข้าใจถึงหลักการประเมินและการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม ก็จะสามารถประเมินพัฒนาการได้ครอบคลุมและสามารถนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แก่เด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์นารา พุทธิขอาภรณ์ (2560) พบว่า การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินพัฒนาการครบทุกด้าน ไม่ใช้การทดสอบแข่งขัน หลักเกณฑ์การที่ใช้วิเคราะห์จะต้องครอบคลุมประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้านตามสภาพจริง โดยวิธีการที่หลากหลาย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

งานวิจัยที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดแพร่ พบว่า ด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความสำคัญและความต้องการจำเป็นเป็นอันดับแรก โรงเรียนต้องการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ผู้บริหารมีการวางกรอบการทำงานด้านการบริหารหลักสูตรที่ชัดเจน มอบหมายหน้าที่ ประชุมชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเป็นระบบ ศึกษาหลักสูตรจากคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ คำนึงถึงความพร้อมของพัฒนาการทั้ง 4 ด้านและความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาสื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำและผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์ จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อให้ครูในการจัดสื่อ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาความรู้ ผลิตสื่อให้มีความหลากหลายมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของครูและเด็ก ด้านการ นิเทศการปฏิบัติงานของครู โรงเรียนควรมีกระบวนการนิเทศเป็นระบบชัดเจน นิเทศแบบกัลยาณมิตร มีการกำกับ ติดตาม ดูแลการประเมิน รายงานผลแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อนำไปพัฒนาการจัดประสบการณ์การสอนในระดับปฐมวัย ให้เป็นเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุดและด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็ก ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักเกณฑ์การประเมินผลให้เข้าใจ วางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดประเมินผลพัฒนาการที่หลากหลาย จดบันทึกพฤติกรรมและพัฒนาการทุกครั้งในการวัดผล เพื่อนำข้อมูลที่ได้ย้อนกลับมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นอันดับแรก ดังนั้นโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ต้องมีกระบวนการจัดทำหลักสูตรปฐมวัยที่มีการกำหนด ปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมายที่มีเป้าหมายการพัฒนาไปที่เด็กเป็นสำคัญให้เด็กได้พัฒนาตามวัย มีการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนที่สามารถปรับได้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษานั้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาเด็กตามวัยเต็มศักยภาพ เพื่อนำองค์ความรู้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาเด็กให้เป็นไปตามพัฒนาการที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กำหนดไว้

เอกสารอ้างอิง(References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุฑารัตน์ เพ็ชรแสนงาม. (2562). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- พัชรา พุ่มพชาติ. (2560). การจัดการศึกษาและหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพ์จันทร์ พรหมมัตย์. (2561). การศึกษาปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- พิมพ์นารา พฤษอาภรณ์. (2560). ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการปฐมวัยหลักสูตรสองภาษาของโรงเรียนอนุบาลชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพรรณ รัฟโลกร. (2563). การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาระดับปฐมวัยของผู้บริหาร โรงเรียนเปรมประชาวัฒนาจังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วาสนา มากแก้ว และคณะ. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: บริษัท
พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.